

й неговъ-тѣ єдиносѹщность съ Бога Отца. На тоа съборъ събраны-ти Сватии Отци, които вѣхъ 318 дѹши, исповѣдахъ Сына равночестна, равнопрѣстолна и єдиносѹща съ Отца, съставихъ и Символа до бсмыл членъ и ўзаконихъ да сѧ празднѹка Сватаа Пасха [Васкресенїе Хр.] по всички-ты Цркви въ єдно врѣма; а Ария и неговы-ты єдиномысленици, като сѧ не поклаахъ, проглѣхъ гы въ вѣкы.

ОТЪ ПРЬВЫА ДО ВТОРЫА СЪБОРЪ ОД ИЗ- ЛИИАХЪ 55 ГОД.

Вторый Вселенскій Съборъ быде въ лѣто Господне 380 въ Цариградѣ, въ царѹваніе-то на Феодосія Великаго; при Нектаріи Цариградскаго, Кирилла Іерусалимскаго, Тиморея Александрійскаго, Мелетія Антіохійскаго и дрѹгы святителски лица, които вѣхъ до 150 дѹши, и сѧ събрахъ противъ Македоніи Архіепископа цариградскаго. Той злочестивый хулник Македоній не е припознавалъ Божество-то на Святаго Дѹха, и е наричалъ Святаго Дѹха сатворенъ силъ за слѹженїе на Сына Божія. Изъ Св. Отци исповѣдахъ, че Кесекватѣйшій Дѹхъ е равночестенъ и равнопоклоненъ съ Отца и Сына и само отъ Отца изходи. Той Съборъ е допънилъ Никейскыя Символы отъ бсмаго до двадесатаго члена.

ОТЪ ВТОРЫА СЪБОРЪ ДО ТРЕТЬІА ИЗЛИИА- ХЪ ОД 51 ГОД.

Третій съборъ быде въ 431 лѣто по Рожд. Хр. въ царѹваніе-то на Феодосія младаго и сѧ събра въ градъ Ефесъ. Пѣ-старѣйшины на тоа съборъ вѣха: Кирилъ Александрійский, Іувеналий Іерусалимский и Мемнонъ Е-